



**ZARZĄD**

**PREZES**

Andrzej Płonka  
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

**WICEPREZESI**

Tadeusz Chrzan  
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski  
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz  
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń  
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz  
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski  
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski  
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski  
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

**CZŁONKOWIE**

Mirosław Czaplą  
POWIAT MALBORSKI  
Jarosław Dudkowiak  
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar  
MIASTO NA PRAWACH POWIATU  
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak  
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki  
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka  
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Połępa  
POWIAT BRZESKI

Joanna Potocka-Rak  
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek  
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski  
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj  
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki  
POWIAT GARWOLIŃSKI

**KOMISJA REWIZYJNA**

**PRZEWODNICZĄCY**

Józef Swaczyna  
POWIAT STRZELECKI

**Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO**

Andrzej Szymanek  
POWIAT WIERUSZOWSKI

**CZŁONKOWIE**

Zdzisław Brezdeń  
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek  
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański  
POWIAT CHELMIŃSKI

Krzysztof Nosal  
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala  
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka  
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński  
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

**DYREKTOR BIURA**

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/95/22

Warszawa, 11 kwietnia 2022 roku

Szanowny Pan

**Mariusz Golecki**

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Rozwoju i Technologii

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 24 marca br. DDR-I.0214.1.2021 w sprawie oceny funkcjonowania ex post ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Związek Powiatów Polskich przedstawia uwagi do projektu dokumentu.

Cz. 3.4. str. 4-5 oraz cz. 5 str. 17 cz. 6 str. 17. Wydaje się, że konieczna jest pogłębiona analiza w zakresie przyczyn niewielkiego zainteresowania mediacją. Przyczyny nie można upatrywać w niskiej świadomości stron postępowania czy przekonania o istnieniu rzeczywistego sporu pomiędzy stroną a organem I instancji, jeżeli nawet ze statystyk przedstawionych na stronie 4 i 5 wynika, że pomimo zindywidualizowanej informacji przekazanej stronom o możliwości skierowania sprawy do mediacji przykładowo w 2019 r. tylko 0,25% spraw skierowano do mediacji. Niskie zainteresowanie mediacją widać również przy stosowaniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej – pomimo promowania przez powiaty mediacji, zainteresowanie mediacją wśród mieszkańców jest znikome. Być może należałoby jednak rozważyć uproszczenie przepisów w tym zakresie.

Cz. 3.4. str. 8, cz. 4.5. str. 15. Bardziej pogłębionej analizy wymaga również niewielki spadek liczby decyzji kasatoryjnych. Ze statystyki przedstawionej na stronie 8 wynika, że deklarowany spadek jest na granicy błędu statystycznego. Nie jest przy tym przekonujące twierdzenie zawarte na str. 15, że organy odwoławcze mają ograniczone możliwości powoływania biegłych w postępowaniu (formalnie nie ma przeszkód by dowód z opinii biegłego przeprowadził organ II instancji). Tak samo nieprzekonujące jest twierdzenie, że przeprowadzenie postępowania dowodowego przez organ II instancji naraża

go na skargę na bezczynność lub przewlekłość postępowania. Z punktu widzenia interesów strony, taki argument jest nietrafiony, bowiem wydanie decyzji kasatoryjnej wydłuża postępowania bardziej niż uzupełnienie postępowania dowodowego przez organ II instancji. Być może w tym zakresie wskazana byłaby zmiana art. 35 §3 albo 35 §5 K.p.a. w zakresie terminu rozpatrzenia sprawy przez organ odwoławczy w przypadku konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego.

Cz. 3.4. str. 10-11. W zakresie zasad nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej wątpliwości zastosowania w praktyce art. 189a §2 K.p.a. Zgodnie z przywołanym przepisem „w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
- 2) odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
- 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
- 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
- 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej

**- przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się.”**

W orzecznictwie można coraz częściej znaleźć przykłady odchodzenia od językowej wykładni tego przepisu. Przykładowo w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 stycznia 2022 r. II GSK 2528/21 wskazano, że przyjęcie poglądu, że przepis art. 140n ust. 4 Prawa o ruchu drogowym w sposób autonomiczny i wyczerpujący reguluje dyrektywę wymiaru kary administracyjnej w sprawie naruszałoby fundamenty normatywne i aksjologiczne regulacji ogólnej dotyczącej administracyjnych kar pieniężnych przewidzianej działem IVa kodeksu postępowania administracyjnego prowadząc do naruszenia chronionych konstytucyjnie zasad równości i proporcjonalności. (CBOSA).

W art. 140n ust. 4 Prawa o ruchu drogowym wskazano, że ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia ustawy. Zatem niewątpliwie mamy do czynienia z przepisem odrębnym regulującym przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

W ramach analizy ex post wydaje się zasadnym dokonanie szerszej analizy orzecznictwa sądów administracyjnych w kontekście zakresu stosowania K.p.a. w postępowaniach o nałożenie administracyjnych kar pieniężnych w przypadku gdy przepisy odrębne częściowo regulują kwestie, o których mowa w art. 189a §2 K.p.a.

Z poważaniem

Prezes Zarządu  
Związku Powiatów Polskich  
Andrzej Płonka